

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

2

Fylke:

Fest-fjeder

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Laudal

Emne:

Transport av høy

Bygdelag:

4

Oppskr. av:

T. H. Steinsland

Gard:

(adresse):

Laudal p. Mandal

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

Eiga røynsle

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

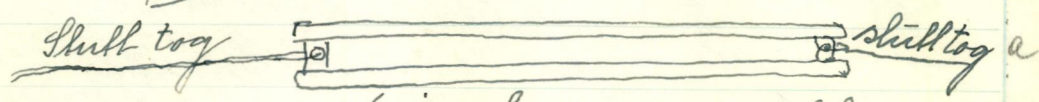
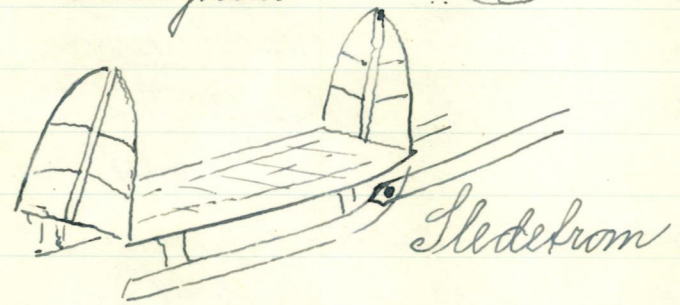
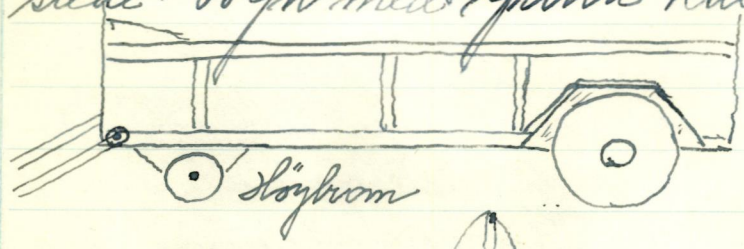
1. På mindre gardar og h. plassar brukar ein meir
 gjæslatt avdi bruket ikkje har hest, men det blir
 meir og meir vanleg å nytta maskin, dersom
 bruket er stelt nok for maskin. Festelans man
 lenger hest og maskin eller og byter arbeid med
 grannar som har. På små bruk bar ein fôr
 inn høyet eller drog det på tjeve. Ænna brukast
 dette mykje på festelans bruk; men nå går
 fleire over til hestkleiving eller arb. tjeve.
 Ænna slar ein i utmarka, serleg på små
 bruk. Men utmarkslåtten har minke nokon
 mykje dei siste åra. På festelans bruk
 drog ein fôr høyet heim på venlefjæ. Ænna
 brukast dette av og til på h. lans bruk.

2. På utlåtten bar ein oflast ^{høy} høyet på tog
 fram til slakken eller lóa. Bøisvold, bøndil
 og slikt brukast ikkje her. Løpbårda bar
 ein slik at ein har toget over oksla. Har
 ein hjelper til å reisa seg, slår denne bak,
 tek på lak i bårda og lyftar.
 Borna er med ei høyinga, også på utlåtten,
 utan så vegen er all for lang.
 Lek eller belling til å trilla højbårder i
 nytlast ikkje her.

Løypeskreng nyttaast ikkje her.
3. Høy fra utslätter blir heimkøyd på vinterfœ.

4) Til høykøying brukast nå på stette gardar fikkehjuls vogn, med grund (trøm) bœa og med svingbale fram hjul. Ein nytta og to hjula. vogn (langkyrta) og på utslätter og åmstilde sleimule-gardet brukar ein bœ slede på sumarfœ. For 20-30 år sidan var dette nytte meir vanleg. På sumarfœ må sledent ha berre tre meiar, ikkje skobning, den går så gruelig tungt. På vinterfœ nytta ein slede med skobning under meiane. Hjuledele er utjent her, og ordet slede blir aldri nytta om køyreforeier med hjul. Køyereglar for hjulskodd og uskodd slede kjer eg ikkje!

Til høy og komk. nytta ein same vogn eller slede. Vogn med grund kallast høytrøm.

Ein lasmann (lita smal bordgrund til å leggja midt på høylasset

gamaldags slede lasmann. Sjølvgrodd lasmann til å leggja midt på lasset.

Ein skrapar samvan all højel og har det på lassel. Det toget ein fester højlassel med kallast kneppelag. I fista toget hardt kving lassel er si kneppa. Kneppelag er gjerne tykkare enn byrdelag. Tidlegare nytta ein av og til hame laga tog av lundeast. 2. Hegda er lik på kneppelag og byrdelag.

5. Fellestakk er det ikkje her. Men bønder som har ubstakk nær kvarandre køyser av og til samshundes. Men faste reglar er det ikkje.

Før vogn og slede nytlast berre ein hest.

Her i sandal har det helst vore loer på ubstakene. Stakkar har vore like nytta. Men etter gammalt skulle det gjerne vera eit viss høve mellom stakk og højlass. Stakk på 2 vinterlass for mann blei ofte nytta. Stakk for bestvinterlass kunne og nytlast.

Beste føret for vinterkøyning er på islagde vass og så skaresno (hard frosen sno) i drakelen her, "kjærn". Tidlegare brukta ein ofte leug, både til mann og hest når ikkje snøen bar. Nå går dette meir av bruk her.